

og at der skulde være et Mellemed mellem dem og Ministeren, forsaavidt de nød Støtte af Regeringen ligesom de danske Skytteforeninger. De danske Skytteforeningers Overbestyrelse staar som Mellemed mellem Skyttekorpsets og Indenrigsministeren, under hvem de sorterer. Det ærede Medlem satte dette Spørgsmaal i Forbindelse med Spørgsmaalet om en Meddelelse, der i Dag er offentliggjort i „Social-Demokraten“. Jeg kendte ikke noget til denne Meddelelse, før jeg blev gjort opmærksom paa, at den stod i „Social-Demokraten“. Meddelelsen i „Social-Demokraten“ viser, at Korpsset har udsendt en Skrivelse undertegnet Bestyrelsen, og Skrivelsen indeholder jo ikke noget om den Strejke, der for Øjeblikket er etableret. Saa vidt jeg kan skønne, sigter Skrivelsen paa det Tilfælde, at der udbrød Generalstrejke, og at der i den Anledning blev rettet Henvendelse fra Statsmyndighederne til Korpsset. Jeg har intet med denne Skrivelse at bestille, jeg kender ikke dens Ophav og har ikke set den før i Dag, og jeg vil gaa ud fra og gaar ud fra, hvad ogsaa det ærede Medlem (L. Rasmussen) synes at gaa ud fra, at den Strejke vil foregaa i Ro og Fred. Det er en Lønkamp mellem Arbejdsgivere og Arbejdere, saaledes som vi har set det tidligere, og det sigter ikke paa en Generalstrejke; det er der jo ikke Tale om i det Forhold, der nu kommer til Stede mellem Arbejdsgivernes og Arbejdernes Organisationer, der desværre ikke har kunnet blive enige under de førte Forhandlinger. Jeg haaber imidlertid, der skal komme Enighed til Stede, og jeg haaber, at denne Strejke skal afvikles i Fredelighed. Derfor er der ingen Brug for den Slags Opraab, som her er meddelt i „Social-Demokraten“. Jeg har ikke nogen som helst Forbindelse med denne Sag.

Pitzner: Det Parti, jeg har den Ære at tilhøre, havde regnet med, at det Finanslovsforslag, hvis Behandling nu er ved at blive sluttet, og som bliver vedtaget ved tredje Behandling i Dag, havde vist et noget bedre Resultat, havde vist noget større Sparsommelighed, end Tilfældet er. Det er saaledes, at vi til fulde anerkender, at efter en Række Aar, hvor Millionerne har rullet, og hvor det ganske vist ofte har været nødvendigt at ofre rundeligt, men hvor dette ogsaa ofte har medført Udgivelsen af meget store Beløb, som det ikke var strengt nødvendigt at lade rulle med, er det vanskeligt igen at faa den Sparsommelighed gennemført, som Forholdene kunde paabyde, og som vil være ganske nødvendig

for vort Samfund. Et æret Medlem af Finansudvalget — det var det ærede Medlem Hr. Rode — udtalte forleden Dag, at der var det sørgelige ved de gode Geringer, vi øvede i Finansudvalget, at de ikke kom frem til Offentligheden. Der sigtedes dermed til, at vi gjorde Forsøg paa at vise Sparsommelighed, at vi fik ændret Summerne nedefter, men at de derefter fremtraadte paa Finanslovsforslaget som Ændringer, stillede af Ministrene og tiltraadte af Udvalget. Deraf kunde det ikke ses, at vi havde gjort vort til at bringe Summerne ned. Jeg skal villigt indrømme og anerkende, at de Besparelser, der paa den Maade er blevet gennemført, muligvis ikke har været saa store, og det er ogsaa muligt, at der ikke er blevet skredet ind med saa kraftig Haand, som det burde være sket. Jeg vil derfor nu, da vi staar overfor den endelige Vedtagelse af Finanslovsforslaget, her tillade mig overfor det høje Ministerium at rette en meget bestemt Anmodning om, at der fra Ministeriets Side ved dets Administration overfor de enkelte Departementer gøres bestemt gældende, at vi maa ind paa i alle Forhold at iagttage, at der spares, hvor spares kan, ikke saaledes at forstaa, at der slaas løs, at der skæres ned, men saaledes at forstaa, at der ikke nødvendigigt bruges Midler. Vi føler os ganske overbeviste om, at den Rigelighed, den stærke Strøm, med hvilken Skatterne er rundet i det forløbne Aar og muligvis endnu kan rinde i det kommende Finansaar, vil holde op, og at det da vil blive ganske nødvendigigt, at der tages fat paa en anden Maade, og navnlig vil jeg paa mit Partis Vegne pege paa, at vi skønner det ganske nødvendigigt, at Skatten lettes for Befolkningen, saa vi ikke vedblivende kommer til at gaa med den høje tyngende Skattebyrde, vi har haft i de senere Aar. Jeg mindes fra Aar tilbage Debatter fra andre Lande om Skattevæsenet og Finanserne og har der set Sagen fremstillet paa den Maade, at man ser Befolkningen i Form af Trækdyr, Trækokser eller Æsler, som bærer Byrder, saa de er ved at segne. Jeg udtaler den bestemte Forventning, at vore Skatter ikke maa vedblive at være saa store, som de er, og at den Ydeevne, som Befolkningen har, ikke bliver overanstrengt, saa at Skatteyderne styrter under de Byrder, der paalægges dem. Der er vist Sparsommelighed paa adskillige Ministerier; der spares, og der tages Forbehold fra de militære Myndigheders Side, og det er godt, hvor det kan gøres. Men det er ikke nok med det; ethvert Ministerium bør gøre det